

RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2008-10

Seksuele intimidatie

Een vrouwelijke assistent-accountant klaagt over seksuele intimidatie door haar leidinggevende, die partner is bij het accountantskantoor waar zij werkte. De man heeft zich tijdens het dienstverband en na afloop daarvan aan de vrouw opgedrongen. De Raad van Tucht verklaart de klacht ongegrond, omdat een feitelijke grondslag ontbreekt. Tegen deze beslissing gaat de assistent in beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Het college onderstreept net als de raad dat het een tuchtklacht niet hoeft te behandelen als die behandeling niet bijdraagt aan het voorkomen en beteugelen van misslagen in de uitoefening van het accountantsberoep. Deze klacht gaat niet rechtstreeks over de uitoefening van het beroep, maar over het persoonlijk gedrag van de accountant en diens functioneren als werkgever en leidinggevende. Daardoor kan het college de klacht alleen toetsen aan de eer van de stand, die wordt geschonden als de gedragingen de betrouwbaarheid en integriteit van de beroepsuitoefening op het spel zetten. Dat kan bij seksuele intimidatie het geval zijn, maar of dat daadwerkelijk zo is hangt af van de aard en de ernst van de feiten. Volgens het in het burgerlijk wetboek neergelegde verbod op ongelijke behandeling en seksuele intimidatie moet de indiener van de klacht de belastende feiten aannemelijk maken. De beklagde moet proberen het vermoeden van seksuele intimidatie te ontcrachten. Op grond van de aangevoerde feiten is er volgens het college sprake van ongewenste aandacht, maar niet van ongewenste intimiteiten. De accountant heeft op de zitting verklaard dat hij zich sterk aangehouden heeft gevoeld tot de assistente en dat hij haar tijdens haar ziekteverlof verschillende keren thuis heeft bezocht. Vast staat ook dat hij na haar ontslag contact met haar is blijven zoeken. Omdat de accountant de meest aangewezen persoon was om de assistente tijdens haar ziekte namens de werkgever te

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij het Kennis- & Informatiecentrum, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Alle originele samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

Annotatie bij JT 2008-10

Opvallend is het oordeel van het College van Beroep voor het bedrijfsleven dat de gedragingen van een RA slechts dan voorwerp van een klacht op grond van artikel 5 GBR, de eer van de stand, kunnen zijn als daardoor diens betrouwbaarheid en integriteit in *de uitoefening van het beroep* in het geding zouden kunnen komen. Hoewel dit niet direct voor de hand ligt, zou dit naar het oordeel van het college het geval kunnen zijn bij seksuele intimidatie van een werknemer.

De reikwijdte van artikel 5 GBR betreffende optreden in privé was tot dusverre niet geheel duidelijk. Een klacht over de afwikkeling van een erfenis in de familiesfeer is wel inhoudelijk behandeld (JT 2005-43). Een klacht over de toonzetting van correspondentie tussen voormalige partners in een accountantsmaatschap strandde daarentegen omdat die correspondentie niet openbaar gemaakt is (JT 2005-42). Maar een klacht over optreden in kerkelijke kring is wel gehonoreerd, ook al hadden de desbetreffende kerkelijke autoriteiten een geheimhoudingsplicht (JT 2006-01). In geen van deze gevallen is een verband gelegd met *de uitoefening van het beroep*.

De betekenis hiervan voor de toekomst is overigens beperkt. In de VGC komt de uitdrukking 'de eer van de stand' niet meer voor; thans is nog slechts sprake van het 'algemeen belang'. Een amendement tot opneming van een bepaling als artikel 5 GBR is zelfs expliciet verworpen, zij het zonder inhoudelijke discussie. Na aanvaarding van het wetsvoorstel voor de Wtra zoals dat thans bij de Eerste Kamer ligt, wordt de uitdrukking 'de eer van de stand' ook verwijderd uit de artikelen 33 lid 1 van de WRA en 51 lid 1 van de WAA, die regelen wanneer een tuchtklacht bij de Accountantskamer kan worden ingediend. Een vraag blijft wel of klachten over het niet nakomen van rechterlijke uitspraken in privé-aangelegenheden (zoals in JT 2005-28 en 2007-70) dan niet-ontvankelijk worden verklaard.

Artikel A-110.1 VGC bepaalt dat de RA in zijn beroepsmatige *en zakelijke* betrekkingen eerlijk en oprecht optreedt. Een interpretatie dat dit ook geldt in zakelijke aangelegenheden buiten de sfeer van de beroepsuitoefening valt niet uit te sluiten.

Hans Blokdijk

bezoeken, vindt het college dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn om aan te nemen dat de accountant door de bezoeken de eer van de stand heeft geschonden.

Het college vindt het niet aannemelijk dat de accountant zich tijdens deze bezoeken ongewenst heeft gedragen. Want waarom heeft de assistente daarover dan niets gezegd tegen de arbo-arts of tegen de vennoot die belast is met personeelsaangelegenheden?

Wel is duidelijk dat de accountant na het ontslag gedurende langere tijd verschillende e-mails heeft verstuurd. Volgens het college is dat een vorm van ongewenste aandacht, maar niet van ongewenste intimiteit.

Al met al vindt het college dat de betrokken accountant de eer van de stand niet heeft geschonden. De accountant heeft erkend dat hij de e-mails beter achterwege had kunnen laten.

R568

AWB 07/366 LJV BC4048

RAAD VAN TUCHT AMSTERDAM EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2008-12

Nalatigheid bij aangifte, RAC 930, tijdsverloop

De eigenaar van drie bv's uit Leiderdorp dient in 2006 een klacht in tegen een accountant, omdat deze hem onvoldoende heeft geïnformeerd. Zo heeft de betrokken accountant bij het opstellen van de jaarrekeningen 1999 en 2000 niet gezegd dat de suppletieaangifte voor de omzetbelasting ontbreekt en de Belastingdienst hier wellicht geen genoegen mee neemt. Ook bij de jaarrekeningen over 1997 en 1998 zou de accountant steken hebben laten vallen.

Volgens de Raad van Tucht is de accountant bij de jaarrekeningen 1997 en 1998 inderdaad nalatig is geweest. Omdat de accountant ook advieswerkzaamheden voor de bv's verrichtte was hij op de hoogte van de gang van zaken.

In hoger beroep haalt het College van Beroep voor het bedrijfsleven een streep door (een deel van) deze uitspraak.

Annotatie bij JT 2008-12

Van belang is dat het College van Beroep voor het bedrijfsleven een algemene norm voor de uitvoering van samenstellingsopdrachten formuleert, en wel dat een accountant in beginsel de van zijn cliënt ontvangen informatie niet hoeft te verifiëren, maar wel moet afwegen of die toereikend van opzet en vrij van onjuistheden van materieel belang lijkt te zijn. Verwezen wordt naar RAC 930; het komt mij echter voor dat deze norm ook van kracht behoort te zijn ingevolge NV COS 4400.

Hans Blokdijk

Tussen het moment waarop de klacht is ingediend en de werkzaamheden rond de jaarrekeningen 1997 en 1998 is zoveel tijd verstreken dat de raad deze klacht niet inhoudelijk had moeten beoordelen. Gezien de bewaartermijn van zeven jaar en het vertrouwens-, het verdedigings- en het rechtszekerheidsbeginsel is zo'n oordeel niet redelijk.

Volgens het college is wel een oordeel mogelijk over de jaarrekeningen 1999 en 2000. Volgens de toen geldende Richtlijn voor de Accountantscontrole (RAC) 930 hoorde de accountant de onderhavige werkzaamheden met professionele deskundigheid en zorgvuldigheid uit te voeren. In beginsel kun je niet van een accountant verwachten dat hij de informatie die hij krijgt voor het samenstellen van de jaarrekening verifieert. Maar hij moet wel kijken of die informatie toereikend is en geen onjuistheden van materieel belang bevat. RAC 930 dwingt hem er ook toe om in het kader van een samenstellingsopdracht totaalverbanden te leggen. Hoewel het verzorgen van de btw en dus ook suppletieaangiften de verantwoordelijkheid is van de onderneming en de accountant niet de opdracht had de aangiften te verzorgen, vindt het college dat de accountant gezien de aard van de bv's beter had moeten opletten. De accountant heeft weliswaar erkend dat hij het tot zijn taak rekent om in voorkomende gevallen te wijzen op de noodzaak van suppletieaangifte. In dit geval bestond daar volgens hem echter geen aanleiding voor.

Al met al meent het college dat de betrokken accountant de ondernemer in het kader van zijn professionele deskundigheid en zorgvuldigheid had moeten informeren over het risico dat de Belastingdienst wel een suppletieaangifte zou eisen. Ook al is er iets voor te zeggen dat de suppletie niet nodig was en ook al kende de eigenaar van de bv's de regels op dit punt.

Door de privé-eigenaar niet te informeren heeft de accountant zijn taak in het kader van een samenstellingsopdracht te beperkt opgevat. Het college vindt dat schadelijk voor de eer van de stand der registeraccountants en legt de accountant een waarschuwing op.

R549

AWB 07/100 LJV BC4040

RAAD VAN TUCHT DEN HAAG EN HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN - JT 2008-13

Naamsvermelding op bedrijfsplan zonder betrokkenheid te specificeren brengt algehele verantwoordelijkheid met zich mee, artikel 6 en 11 GBR-1994

Een registeraccountant heeft samen met een architectenbureau en een interimmanager een bedrijfsplan opgesteld voor een opleidingscentrum voor politiehonden. Op het voorblad van het plan staan de namen van de accountant, van het accountantskantoor waaraan hij verbonden is en van de twee andere opstellers. De eigenaar van het opleidingscentrum gebruikt het bedrijfsplan in een bestuursrechtelijke procedure over een vergunning voor de uitbreiding van het centrum. In deze procedure uit de buurman die naast het centrum woont zich in deze procedure tegen de uitbreiding. Het plan moet duidelijk maken dat uitbreiding van het bedrijf goedkoper is dan verplaatsing.

Het is de procederende buurman die later een klacht indient tegen de accountant. Volgens de klager heeft de accountant meegewerkt aan een misleidend plan, waarvan de suggestie uitging dat de uitbreiding van het opleidingscentrum ter plaatse de enige reële oplossing was.

De tuchtrechtelijke klacht houdt in dat de registeraccountant in strijd heeft gehandeld met artikel 11 GBR-1994. Deze regel verplicht de accountant alleen mededelingen te doen over de uitkomst van zijn arbeid voor zover zijn deskundigheid en de door hem verrichte werkzaamheden daarvoor een deugdelijke grondslag vormen. De Raad van Tucht vindt dat de accountant niet duidelijk heeft aangegeven wat de uitkomst is van zijn werkzaamheden en welke onderdelen van zijn hand zijn en welke niet. De accountant krijgt een schriftelijke waarschuwing. De klagende buurman is niet tevreden met deze uitspraak. Onder meer omdat de raad niet duidelijk heeft aangegeven of de accountant volledig verantwoordelijk is voor het bedrijfsplan. Hij gaat in beroep bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Volgens het college wekt de naamsver-

Annotatie bij JT 2008-13

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven bevestigt impliciet een oordeel van de Raad van Tucht in JT 2007-44 dat een accountant moet optreden indien een door hem afgegeven stuk buiten de door hem beoogde verspreidingskring geraakt door toedoen van zijn opdrachtgever. In JT 2007-44 werden dergelijke stukken ingebracht in een civiele procedure; in het onderhavige geval bij Gedeputeerde Staten. Het 'terughalen' van een stuk in een dergelijke situatie zal de positie van de opdrachtgever in de desbetreffende procedure geen goed doen; het is dus beter dit te voorkomen. Alweer: een belangrijke les!

Hans Blokdijk

melding van de accountant op de voorkant van het rapport de indruk dat het

stuk van hem afkomstig is. Op grond van artikel 6 GBR-1994 wordt de accountant geacht dan beroepshalve de controle te hebben over de inhoud, tenzij hij het tegendeel aantoonst. Dat heeft de accountant niet gedaan, zodat hij verantwoordelijk moet worden gehouden voor het hele stuk. Dat de accountant niet vooraf wist dat zijn naam op de voorkant van het rapport zou komen, verandert daar volgens het college niets aan. Als hij dat wel had geweten, was hij nog verantwoordelijk geweest, aangezien hij niets heeft ondernomen toen hij merkte dat zijn naam op het voorblad prijkte. Dat het te laat zou zijn om in te grijpen omdat het bedrijfsplan op dat moment al bij Gedeputeerde Staten lag, wil er bij het college niet in. Ook toen had hij een en ander kunnen corrigeren. Het college handhaaft de waarschuwing.

1037/03.28

AWB 05/280 LJV AZ3608